

Proximitat, misericòrdia i tendresa

Romà Casanova, bisbe de Vic

Escric aquesta glossa després de la trobada amb el sant pare Francesc dels bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i València. Ha estat una conversa llarga, de més de dues hores, en què tots hem fet experiència de la paternitat del Papa, tant amb nosaltres personalment com respecte a tots els temes que, amb referència a la situació de l'Església, hem pogut tractar. Certament que el bisbe de Roma té els seus germans en l'episcopat d'arreu del món en el cor de la seva sol·licitud de successor de sant Pere.

Tres han estat les paraules que amb més força han arribat al meu cor: proximitat, misericòrdia i tendresa. Termes que Francesc, papa, ha aplicat com a necessàries per a tot autèntic ministeri. En el diàleg, ell es referia al ministeri dels bisbes, però també es poden aplicar a qualsevol ministeri i servei en les comunitats cristianes, així com a la paternitat i la maternitat en l'àmbit familiar. És evident que no es pot exercir el servei de pastor de les comunitats cristianes en aquests moments de la història de la mateixa manera que es feia no fa gaire temps. Les circumstàncies són diferents, amb nous paradigmes de relació.

No es pot exercir l'episcopat en aquests moments de la mateixa manera que es feia no fa gaire temps.

Solament des de la proximitat a les persones podrem escoltar el batec del seu cor, a fi de no caure en la fal·làcia de donar respostes a preguntes que les persones en aquests moments no es fan. La proximitat, encara que de vegades pot semblar perillosa, és la porta oberta a la relació personal, tan necessària i ineludible, per a la transmissió de la fe. L'allunyament de les persones no és pas l'estil de

l'apòstol de Crist, com tampoc no ho era de Crist mateix, que en els evangelis apareix ben proper a les persones, acollint-les, escoltant-les, guarint-les.

No podem anar per la vida com a jutges dels altres, aplicant-los amb severitat les normes del que és bo i és dolent. La misericòrdia és la porta que fa possible que tota persona tingui al seu davant un futur. Des de la veritat, amarada d'amor, és possible la misericòrdia que obre l'horitzó de l'esperança. Aquella mirada fonamental de la misericòrdia expressada així en l'avis de Jesús: *Tant va estimar Déu el món, que va donar el seu Fill unigènit perquè tot el qui cregui en ell tingui vida eterna* (Jn 3,16).

La tendresa en la relació amb els altres és l'expressió de l'estimació. És la tendresa que neix de la paternitat i de la fraternitat, del qui no vol mai el mal per a l'altre, del qui s'alegra del bé de l'altre, del qui pot dir, com sant Pau: *em faria tot a tots, per salvar-ne alguns de tota manera* (1Co 9,22).

